

Lov kun Herren min sjel -
 thi han vil jo dit vel, bvi i ejendygg-
 -hed dig for hans ris! Han dig reiser
 som venn skal omu loker igjen -
 hold ei opp a forkjynne hans pris.

2 Skjont du lider av kval, skjont
 i mørkeste dal veien synes for dig
 skipe ned, under vandringer frem
 til de himmelske hjem - trøst til
 Gud som dig høier og ser.

3 Om av venn du er glemt, om av
 verden fordømt, la tilliten dog
 ei bage slutt. Husk at tiden den
 går, om enn aldrig sa svar
 Hengang har assa du kjempet
 ut.

4 Minns din trofaste venn som til
 Golgata fram-bar din synd a
 hvis døden han led. Skjont kinn
 haket han ser - dog får syndre han
 ser, assa du i den bonnen var
 med

5/ Gouu har beder hver dag, og for dig
som på svak - og for frittelsen skjellende
lv. Hvorfor gjør han det vel? Hvor du
engstede sjel - om si derfor af
han har dig kjær ? ?

